

(SKABENDE) DESTRUKTION

“De lever deres liv i stille desperation. Én dag af gangen. Stiger aldrig op over middelmådighedens grå. Alt for selvoptagede til at lægge mærke til at verden bryder sammen omkring dem. Lever i en osteklokke indtil de fanger glimtet af en smuk kvinde ud af øjenkrogen. Da er jeg der, for at give dem det sidste lille skub. Give deres liv lidt indhold. Få dem til at mærke blodet bruse. Jeg lokker ikke. Der er ikke behov for manipulation. Sandheden er nok. Her står jeg, den sidste ærlige mand.”

“Hvem jeg er? Djævelen, selvfølgelig. Du ser skeptisk ud. Forståeligt, djævelen var en fucking amatør - jeg havde vundet Jesus over på 10 minutter af én simpel grund: Jeg har sandheden på min side.”

Verden startede med et brag - og Destruktion har fortsat braget lige siden. H/n er den egentligt skabende kraft i universet, og samtidig det, der får ting til at gå under, så nyt kan bryde frem. Nu står verden dog på kanten af den absolutte ødelæggelse - den ødelæggelse, hvorfra intet nyt kommer. Big Bang udspillet baglæns. Der vil blive intet igen.

P.E. ved det ikke selv, men han er tungen på vægtskålen. O.D. og C er også en del af det. Hvis de ikke genforenes med Q tipper det hele endeligt. Det ønsker ingen. Desværre er de sgu alle nogle tåber, som har brug for hjælp; Destruktions hjælp. Q er en dynamo for forandring. Med hende imellem dem blomstrede P.E. og O.D. - ja, sgu selv C - som aldrig før. Det har verden ikke råd til at miste. Q er splid, men splid avler

forandring. Hvis man ikke bevæger sig dør man - verden har brug for dynamoer som Q. Vi er nødt til at genfinde hende.

Om at spille den gode djævel

Destruktion er en biperson i denne fortælling. Det betyder ikke, at du som spiller skal være mindre på, eller have mindre på spil, end de andre spillere. Det betyder blot at din rolles funktion er anderledes, end hvis den var en af hovedpersonerne (P.E., O.D. eller C). Hovedpersonerne har alle selv en interesse i - og et begær efter - at finde Q. Destruktion har i stedet en interesse i, *at* de finder hende på den måde, som passer mest i Destruktions verdensbillede; et verdensbillede hvor Q fortsætter den dynamik, som hun har skabt mellem P.E., O.D. og C.

Destruktion er djævelen fordi h/n frister og lokker. Men h/n frister og lokker med sandheden. H/n fortæller de ting, man enten ikke selv tør indrømme, eller som man bare har behov for at høre fra en anden. Destruktion er de store følelser; h/n er forandringen, nedbruddet og den midlertidige undergang hvorfra nyt vokser. H/n tager ikke fejl, og viger heller ikke tilbage fra at omskrive verden til at forløbe efter det manuskript, h/n mener bør være toneangivende.

Du skal dog ikke se det at spille en følelse eller en kraft som noget grundlæggende anderledes end at spille en anden rolle. (Skabende) Destruktion er en karakter, ikke en hjælpespiller. Det eneste du skal være ekstra opmærksom på, er at du

frit kan vælge hvordan (Skabende) Destruktion fremtræder i de enkelte scener: måske er h/n en femme fatale med røde negle i en scene, for at være en halvdrukket flaske whisky i næste, og en kropsløs stemme i en tredje. Det er helt op til dig hvordan rollen ser ud, og i hvilken grad (Skabende) Destruktion kan påvirke scenariets fysiske virkelighed i de enkelte scener. Du er også helt fri til at beskrive ting der er og sker i scenerne, hvis det underbygger din rolle.

Følelseståben P.E.

“Åh det stakkels hjerte, hvor højt over tagene kan det ej besynge smerten ved savnet. Hvor er det smukt. Hvor er det uproduktivt. Hvor er det tåbeligt.”

“Se engang på P.E. med sin besættelse af *kærligheden*. Hans øjne er blinde for alt andet. Selv blinde for *kærlighedens* egentlige væsen. Dog, det er jo sådan med dem, der tror så inderligt - de forstår intet og ved intet. Men hans hjerte banker ikke kun i hans bryst. Det er blevet byens hjerte. Byens puls slår sammen med P.E.s. Når P.E.s hjerte er knust og hans puls uregelmæssig, ligeså er byen kerne itu og dens liv fragmenteret. Hvor lidt han forstår sin forbindelse til verden, sin helt centrale position. Dog, typer som ham forstår det sjældent. Det er derfor han har brug for Q - hun heler hans hjerte og sætter hans puls op. Dynamikken, skabelsen, ødelæggelsen og genfødslen spreder sig ud som koncentriske cirkler fra hans tossegade smil. Hvis bare man kunne ændre

det smil til et rovdyrs grin.”

P.E. er tæt knyttet til byens liv og derved til Destruktions eksistens. Tabet af Q har gjort verden ustabil og Destruktion er derved selv truet. H/n har ikke meget tilovers for P.E., men er nødt til at drive ham frem mod Q så Destruktion selv kan bestå. H/n anskuer P.E. som et barn - med den faste tro på kærligheden dybt mejslet i sit indre. P.E.s billede af *kærligheden* er falsk - *kærligheden* er ikke den livgivende, evigt gode følelse, som han tror det er. Det er en hård, grusom ting, der har kostet konger, kejserinder og nationer livet. Det er ikke tilfældig, at det menneskelige hjerte ligner en blodindsmurt næve. Det er Destruktions job at vise P.E. dette på rejsen imod Q, så P.E. er klar til at samle den blodrøde handske op, når de genfinder hende.

Fornuftståben C

“Hvis verden kun bestod af mænd som ham, ville jeg stå uden arbejde. Det, der var, ville bestå, men intet ville nogensinde forandres. Ingen nyskabelser, ingen krige, ingen revolutioner. Ligustertilfredsheden og småborgeligheden ophøjet til kunstformer. I guder, lad mig skrig!”

“Man skulle tro jeg derfor er tilfreds med hans død, og at kun hans skygge er tilbage, levende i P.E.s inderlomme. Desværre har verden *også* brug for mænd af Cs manglende format, selvom det piner mig. Nogen skal jo bygge og forsvare det, der rives ned, ellers er det jo uden værdi at forandre det. Det

er bare så pisseirriterende, at man skal høre på dem samtidig.”

“Cs fascination af Q var oplagt. I hvert et småborgerligt hjerte bor en sagte lyst til at bryde fri, som dog altid bliver overhørt. Det er sprækken hvorigennem en smule lys kan strømme. Jeg er overrasket over ingen andre så det ske. Ingen så den lille sprække blive blæst åben så hurtigt, at det næsten gav C piskesmæld. Og med et var han en del af det, der før kun var P.E. og Q.”

Destruktion har intet tilovers for C. Han står i vejen for de store følelser og begyndelser. Han har dog stadig sin anvendelighed - helvede ler når en god mand synder, og hvor fantastisk ville det ikke være at få C til at synde. Det er Destruktions plan for C og for rejsen: at få C til at lægge småborgerligheden bag sig og erkende sit begær efter Q. Et begær som nok aldrig vil kunne blive opfyldt, men er det ikke langt bedre at begære det uopnåelige, end kun at opnå det, ingen begærer?

O.D. over toppen

“O.D. burde være min number one boy. Vanvittig med foden på speederen og kun sine instinkter som vejkort. Men for helvede, han er brugbar på samme måde som en selvmordsbomber er det. Et stumt våben, som bør lære lidt omtanke og ydmyghed. Det stopper mig dog ikke fra at følge ham nøje. Ham og P.E. er mere ens end nogle af dem tror - de ligger bare på hver sin side af toppunktet. Et skub den ene vej og O.D. ville have været kærlighedens korsfarer i stedet - et skub

den anden vej og P.E. havde været begærets mujahedin. Hvis bare man kunne få O.D. til at indse hvor ens de er, kunne de måske gå op i en højere enhed.”

Den falske profet aka. (Kastreret) Kærlighed

“Havde dette været en tegnefilm og verden 2-dimensionel ville Kærligheden og jeg sidde på hver skulder af hvert menneske. Men dette er ikke en tegnefilm og verden er ikke 2-dimensionel. Jeg siger tingene som de, hvorimod Kærlighed pakker halve sandheder ind i hippie-lort og halvgamle roser. Engang var h/n en kæmpe, i hvis skygge hundredvis af udgaver af mig kunne have stået. Nu er h/n blot en skygge af sit gamle jeg, ligegyldig, bedaget. Kærlighed, du var den største engang - hvad blev der dog af dig?”

Motivation

Destruktion ønsker at fastholde den splid og dynamik som Q har affødt imellem P.E., O.D. og C - men med fokus på den interne konkurrence imellem dem. H/n forsøger ikke at få dem til at gå til grunde, men i stedet at fastholde dem i konstant bevægelse og nyskabelse.

Keywords

Djævlén, der ender med at være den gode.

Direkte

Retfærdig

Sand

Frihedsfanatiker

Barnlig